

A siker titka: gazdaságközeli szakképzés

Egy évtizede irányítja a nem csak városi és kistérségi szinten sikeres Székács Elemér Szakközépiskolát Budai Ferenc. Az igazgatói tisztet az önkormányzattól ismét elnyerő pedagógust minden perce iskolájához köti. A remek tanári gárdával együttműködve olyan intézmény modellt valósított meg, amely gyakorlatra, a valós életre neveli a diákokat. Emellett a térség felnőttképzési központja is a Székács, a munkaerőpiac kívánalmaihoz igazítva szakképzési kínálatát. Még a tanévkezdés előtt, a felújítás alatt álló iskolában látogattuk meg az igazgató urat.

változás az előző években az iskola szakmai programját vizsgálva?

- A legfontosabb, hogy a tananyag szerkezete teljes mértékben megváltozott. Az új OKJ az európai uniós normáknak megfelelő tananyagot kíván, nekünk ehhez kellett alkalmazkodnunk, ezeket a profilokat kellett az itteni lehetőségekhez igazítani. Ezt sikeresen megtettük, bekapcsolódva a programok alkalmazásába, úgy, hogy a tantárgyak szakmai tartalmát változtattuk meg. A másik megújulási forma, amire nagyon büszke vagyok az a módszertani kultúrában ment végbe. Az elmúlt évtizedekben megváltozott a hozzánk érkezők összetétele, és ezért teljesen más pedagógiai módszereket kellett alkalmaznunk, hogy ugyanazokat a célokat elérjük. Ezért a kollégáimmal bekapcsolódottunk azokba a pályázatokba, melyek ennek fejlesztését segítették.

- A gőzerővel dolgozó munkások között sikerült Önhez feljutnom igazgató úr, hiszen beszélgetésünk idején még javában zajlik az iskola felújítása, bővítése. Tíz évvel ezelőtt gondolta volna, hogy ilyen körülmények között ad majd interjút?

- Ilyesmi legfeljebb a vágyaim között szerepelt, hiszen évek óta vártuk, hogy olyan forráshoz jusson az iskola, amely infrastrukturális fejlesztést tesz lehetővé. Belső fejlesztésre, pedagógiai célokra, módszertani kultúrára mindig lehetett pályázni, de arra, hogy felújítsuk az épületet eddig nem. Úgyhogy, nem gondoltam erre a lehetőségre, csak vágytam rá.

- Hol tartott az intézmény, amikor egy évtizeddel ezelőtt átvette az igazgatói tisztet? Milyen időszak volt ez az iskola történetében?

- Az iskola megítélése mindig nagyon jó volt, pedagógiailag, szakmailag. Akkor is lendületben volt az intézmény amikor átvettem a vezetését. Ez ugye a 2000. év környéke, amikor megtörtént a teljes szerkezetváltás, méghozzá a rendszerváltáshoz kapcsolódva. Az új kihívásoknak megfelelően az előző 10 évben alakítottuk ki az iskola arculatát. Én, mint igazgató már ezeket a profilokat örököltem, ezeket, melyek alakításában, mint igazgató-helyettes, és mint gyakorlati oktatásvezető magam is tevékenyen részt vettem. Nem a kihívások után szerettünk volna kullogni, így hát nekiláttunk, hogy az akkori munkaerőpiaci igényeknek megfelelően alakítsuk az iskola kínálatát, melyet tulajdonképpen azóta is az éppen aktuális kínálat szerint változtatunk, ha kell.

- Mely területeken ment végbe a legjelentősebb

Mindenki számára egyértelmű volt, hogy változtatni kell, új pedagógiai módszereket kell alkalmazni a siker érdekében?

- Életszerű és jogos a kérdés. Mindenki másképp áll a lehetőségekhez. Van, aki ragaszkodik a megszokott, bejáratott módszerekhez és van, aki változtatna azokon. Az iskola pedagógusai sem voltak egységesek annak idején ebben a kérdésben. Voltak, akik a főiskolán, egyetemen annak idején megtanultak alkalmazását részesítették előnyben, azt vallva, hogy azzal még mindig jól lehet boldogulni, csak jól kell csinálni. Mások, elsősorban a fiatalabb korosztály nyitottabbak voltak az újításokra, én pedig támogattam őket ebben. De arra mindig vigyáztunk, hogy ne legyen kísérleti terep az iskola. Arra törekedtünk, hogy az alkalmazandó módszereket mindig a pedagógus válassza ki, de igazítsa azt hozzá a gyerekcsoport összetételéhez, képességeihez. A legoptimálisabb megoldást kell meglegelni, azt, amely leginkább alkalmas a tudás átadására. Hogy ez a hagyományos, az új oktatási módszer, vagy éppen ezek kombinációja révén lehetséges, nos, ennek eldöntése a tanár feladata.

Mindezeket figyelembe véve, ma milyen a Székács megítélése?

- Nagyon pozitív a minősítésünk. Néhány példa erre: 2003-ban elnyertük az Év iskolája címet, amivel nem sok intézmény dicsekedhet térségünkben. Ezt a nagy elismerést elsősorban a gazdaságközeli szemléletünknek köszönhetjük. Olyan módszerekkel juttatjuk a gyerekeket tudáshoz, ami leginkább hasonlít a

valósághoz, a gyakorlati munkához. A cím odaítélésekor is ezt hangsúlyozták a döntéshozók. Ugyanebben az évben a mezőgazdaság területén végzett kiemelkedő munkánkért elnyertük a minősített tangazdaság címet is az akkori agrárminisztertől. Ennek oka, hogy tangazdaságunk nem csak az iskola diákjainak szakmai fejlődését szolgálja, de a környék gazdálkodóit is. Számunkra rendkívül fontos, hogy a térség felnőttképzési bázisává váltunk. Több helyi cég dolgozóit mi tudjuk felruházni a hatékony munkavégzéshez szükséges kompetenciákkal. Ez nagyon pozitív kisugárzást biztosít számunkra, mivel így a környék gazdaságának tudunk szükséges munkaerőt teremteni, nem pedig a leendő munkanélküliek számát gyarapítjuk a világban. Én úgy gondolom, ez a fajta logika az elmúlt 10 év legfontosabb eredménye, az, hogy az iskola leképezi a gyakorlatot, a valóságot.

- Folyamatos mozgásban van tehát az iskola. A jövőben is tartható lesz ez a kiváló eredményeket hozó tempó?

- Magam is azt a kérdést fogalmaztam meg pályázatomban, hogy a közeli és távolabbi jövőben képes lesz-e az iskola megfelelni az ilyen jellegű elvárásoknak. Egyik oldalról a gyerekek, a szülők elvárásainak, a másik oldalról pedig a munkaerőpiac szereplőinek, a foglalkoztatók elvárásainak. Erre a válaszom pedig az, hogy rövid és hosszú távon nyitottnak kell lennie az iskolának az újszerű kihívásokra. Ehhez megvan a nagyon jó pedagógusgárda, akik támogatnak ebbéli törekvésemben, és akik partnerek a megvalósításban. Nem vagyok egyedül, mindig csapatként határozzuk meg a célokat, és ez kiválóan működik.

- Egy személyes kérdés az interjú végén. Aki egy évtizede vezet egy iskolát, az, az élet minden percében iskolaigazgató? Akkor is, amikor nem az iskola ügyeit intézi, amikor nem az iskolában van? Tudja magát függetleníteni ennyi évtől, vagy mindig is igazgató marad?

- Nem maradok mindig igazgató az intézményen kívül, de mindig részese vagyok az iskolának. 33 éve dolgozom itt, és gyakorlatilag az iskola kitölti az életem minden percét. Bár természetesen nem mindenhol iskolaigazgatóként jelenek meg, de ha valahol látok valami jó dolgot, az első gondolatom az: hogyan tudnánk azt itt alkalmazni, a mi iskolánk javára fordítani.

Turcsányi János